

Prolog

Mami! Mami! Mami doarme pe podea. Doarme de mult timp. O pieptăn, întrucât știi că-i place. Dar nu se trezește. O scutur. Mami! Mă doare burtica. Mi-e foame. El nu e aici. Mi-e sete. În bucătărie, trag un scaun lângă chiuvetă și beau direct de la robinet. Apa îmi improașcă puloverul albastru. Mami încă doarme. Mami, trezește-te! Stă nemișcată. E rece. Îmi aduc pătura și o învelesc pe mami, apoi mă întind pe covorul verde și lipicios de lângă ea. Mami încă doarme. Am două mașinuțe de jucărie. Sunt pe podea, alături de mami. Cred că mami e bolnavă. Caut ceva de mâncare. Găsesc niște mazăre în frigider. Mănânc boabele pe îndelete. Îmi dau dureri de stomac. Dorm lângă mami. Mazărea s-a terminat. Mai e ceva în frigider. Miroase ciudat. O ling și mi se lipește limba de ea. O mănânc încet. Are un gust neplăcut. Beau niște apă. Mă joc cu mașinuțele, apoi mă culc lângă mami. Mami e atât de rece și nu se mai trezește. Ușa se trănțește de perete. O acopăr pe mami cu pătura. A venit. *Căcat!* strigă el. *Ce pula mea s-a întâmplat? Ah, curvă nenorocită. Căcat! Pizda mă-sii! Piei din ochii mei, căcat cu ochi.* Îmi dă un picior, și mă

lovesc cu capul de podea. Mă doare capul. A venit o doamnă polițistă. Nu, nu, nu. Nu mă atinge. Nu mă atinge. Nu mă atinge. Stau lângă mami. Nu. Nu te apropia de mine. Doamna polițistă dă pătura la o parte. Apoi mă ridică de jos. Țip. Mami! Mami! Vreau la mami! Cuvintele au dispărut. Nu mai pot pronunța cuvintele. Mami nu mă poate auzi. Nu mai am cuvinte.

— Christian! Christian! îl smulge vocea ei speriată din adâncul coșmarului, din adâncul disperării. Sunt aici. Sunt aici.

Christian se trezește, iar ea se apleacă deasupra lui, apucându-l de umeri și scuturându-l, cu chipul chinuit de neliniște, cu ochii albaștri măriți și plini de lacrimi.

— Ana — vocea lui e o șoptă, iar gura desfigurată de panică —, ești aici.

— Bineînțeles că sunt aici.

— Am avut un vis...

— Știu. Sunt aici. Sunt aici.

— Ana, îi murmură el numele — un talisman împotriva spaimei negre și sufocante care îi străbate trupul.

— Șșș... sunt aici, îl liniștește ea, apoi se ghemuiește în jurul lui, cuprinzându-l cu mâinile și picioarele ca într-un cocon, căldura ei pătrunzându-i trupul, alungând umbrele, alungând frica.

Ea e soarele, ea e lumina... ea e a lui.

— Te rog, să nu ne certăm, îi cere el cu glas răgușit, luând-o în brațe.

— Bine.

— Jurămintele. Fără supunere. Pot să fac asta. O să găsim o cale.

Vorbele i se desprind în grabă de pe buze, într-un amestec de ardoare, confuzie și neliniște.

— Da, o să găsim. Întotdeauna vom găsi o cale, șoptește ea, iar buzele i se lipesc de ale lui, aducându-l înapoi în prezent.

Capitolul 1

Stau întinsă pe spate și ascult pe iPod mix-ul pe care mi l-a pregătit Christian și moțai în soarele după-amiezii târzii, amintindu-mi de cererea lui în căsătorie. Cererea de vis din adăpostul pentru bărci... Aproape că simt în nări mirosul florilor de câmp...

*

— Putem să ne căsătorim mâine? îmi murmură Christian la ureche.

Sunt întinsă pe pieptul lui, sub baldachinul de flori din adăpostul pentru bărci, copleșită de plăcere — tocmai am făcut dragoste.

— Hm.

— Țsta e un da? întrebă el surprins, plin de speranță.

— Hm.

— Un nu?

— Hm.

Îi simt zâmbetul.

— Domnișoară Steele, ești incoerentă.

Zâmbesc și eu.

— Hm.

Izbucnește în râs și mă strânge în brațe cu putere, sărutându-mă pe creștet.

— Atunci mâine, în Las Vegas.

Ridic capul cu un aer somnoros.

— Nu cred că părinții mei or să fie foarte încântați.

Își plimbă degetele pe spatul meu gol, mângâindu-mă tandru.

— Ce vrei, Anastasia? Las Vegas? O nuntă mare, cu tot dichisul?

Spune-mi.

— Nu mare... Doar familia și prietenii.

Mă uit la el, emoționată de rugămintea mută care i se citește în ochii cenușii și scânteietori. *Ce vrea?*

— Bine, încuviințează el din cap. Unde?

Ridic din umeri.

Mă uit prin găurile umbrelei din iarbă-de-mare la cel mai albastru cer — un albastru de vară, un albastru mediteranean — și scot un oftat de mulțumire. Soțul meu — soțul meu frumos și sexy, cu bustul gol și pantalonii scurți făcuți dintr-o pereche de blugi — citește o carte care prezice prăbușirea sistemului bancar occidental. Din câte îmi pot da seama, se citește pe nerăsuflăte. Nu l-am văzut niciodată stând atât de liniștit. Seamănă mai mult cu un student decât cu un CEO al uneia dintre cele mai mari companii private din Statele Unite.

Suntem în ultima parte a lunii de miere și lenevim sub soarele de după-amiază pe plaja Beach Plaza Monte Carlo din Monaco, deși nu stăm în acest hotel. Deschid ochii și mă uit la iahtul *Fair Lady*, care e ancorat în port. Bineînțeles că suntem cazați la bordul unui iaht de lux. Construit în 1928, plutește maiestuos pe mare, regina tuturor iahturilor din port. Seamănă cu o jucărie cu motor. Christian îl adoră — cred că e tentat să-l cumpere. Băieții și jucăriile lor...

— Am putea s-o facem aici? întrebă el ezitant.

— Acasă la părinții tăi? Nu i-ar deranja?

Pufnește.

— Mama ar fi în al nouălea cer.

— Bine, atunci o facem aici. Sunt sigur că mamei și tatei o să le convină.

Mă mângâie pe păr. Oare aş putea fi mai fericită de-atât?

— Deci am stabilit locul. Acum, data.

— Cred că ar fi bine s-o întrebi pe mama ta mai întâi.

— Hm, zâmbește el. Dar n-o să fie mai târziu de o lună. Te vreau prea mult ca să mai aștept.

— Christian, mă ai deja. Mă ai de ceva vreme. Dar bine — o facem peste o lună.

Îl sărut pe piept — un sărut delicat și cast —, apoi îi zâmbesc.

*

— Ai să te arzi, îmi șoptește Christian la ureche, trezindu-mă din moșăială.

— Ard doar pentru tine, răspund eu cu cel mai dulce zâmbet de care sunt în stare.

Soarele după-amiezii târzii și-a schimbat poziția, iar acum sunt scaldată în razele sale. Surâde și, cu o singură mișcare rapidă, mă trage sub umbrelă.

— Pleacă din soarele mediteranean, doamnă Grey.

— Mulțumesc pentru altruism, domnule Grey.

— Cu plăcere, doamnă Grey. Și nu sunt deloc altruist. Dacă te arzi, n-am să te mai pot atinge.

Ridică o sprânceană, cu bucurie în ochi, și simt că-mi crește inima.

— Dar presupun că știi asta și doar îți râzi de mine.

— Aș face eu una ca asta? pufnesc, mimând un aer inocent.

— Da, ai face una ca asta și chiar o faci. Deseori. E unul dintre multele lucruri care îmi plac la tine.

Se apleacă și mă sărută, mușcându-mi jucăuș buza de jos.

— Speram că o să mă mai ungi cu loțiune de bronzat, îmi țugui eu buzele.

— Doamnă Grey, e o muncă murdară... dar e o ofertă pe care n-o pot refuza. Ridică-te în capul oaselor, îmi poruncește el cu glas răgușit.

Fac ce-mi cere, iar el începe să mă ungă cu mișcări lente și meticuloase ale degetelor sale suple și puternice.

— Chiar ești foarte frumoasă. Sunt un bărbat norocos, murmură, în timp ce degetele lui mi se plimbă pe deasupra sânilor, întinzând loțiunea.

— Da, ești norocos, domnule Grey, îi răspund, uitându-mă la el sfios, pe sub gene.

— Ești întruchiparea modestiei, doamnă Grey. Întoarce-te, vreau să te ung pe spate.

Zâmbind, mă întorc cu spatele, iar el îmi desface sutienul de la exorbitantul meu costum de baie.

— Cum te-ai simți dacă aş face plajă fără sutien, la fel ca alte femei din jurul nostru? îl întreb.

— Aș fi nemulțumit, spune el fără ezitare. Nu-mi place nici că acum ești îmbrăcată atât de sumar, adaugă, apoi se apleacă și îmi șoptește la ureche: Nu-ți forța norocul.

— E o provocare, domnule Grey?

— Nu. E o afirmație, doamnă Grey.

Oftez și clatin din cap. *Oh, Christian... iubitul meu posesiv, gelos și maniac al controlului.*

După ce termină, îmi dă o palmă peste fund.

— Gata, domnișorică.

BlackBerry-ul lui omniprezent și hiperactiv bâzâie. Mă încrunt, iar el zâmbește superior.

— Ești doar pentru ochii mei, doamnă Grey, ridică jucăuș dintr-o sprânceană, în chip de avertisment, apoi îmi dă încă o palmă peste fund și se întinde pe șezlong să vorbească la telefon.

Zeița mea intimă începe să toarcă. Poate că în seara asta o să facem un număr de striptease doar pentru ochii lui. Zeița zâmbește cu un aer superior, ridicând o sprânceană. Surâd în sinea mea și mă cufund iarăși în moțaiala de după-amiază.

— *Mam'selle? Un Perrier pour moi, un coca-cola light pour ma femme, s'il vous plait. Et quelque chose a manger... laissez-moi voir la carte.*²

Hm... Vorbirea fluentă a lui Christian în franceză mă trezește. Genele îmi flutură în lumina soarelui și îl văd pe Christian uitându-se la mine, în timp ce o tânără în uniformă se îndepărtează de noi, cu tava în dreptul umărului și cu coada ei blondă legănându-se provocator.

— Ți-e sete? mă întreabă el.

— Da, bâigui eu somnoroasă.

— Aș putea să mă uit la tine o zi întreagă. Obosită?

Mă înroșesc.

— N-am dormit suficient noaptea trecută.

— Nici eu, surâde el.

Pune BlackBerry-ul pe șezlong și se ridică în picioare. Șortul îi atârnă pe coapse, dându-i la iveală slipul. Își dă jos șortul și șlapii, iar eu îmi pierd șirul gândurilor.

— Hai să înotăm, îmi întinde el mâna, iar eu mă uit la el cu un aer dezorientat. Vrei să înoți? mă întreabă, înclinând capul într-o parte cu un aer amuzat.

Văzând că nu-i răspund, clatină ușor din cap.

— Cred că ai nevoie de ceva care să te trezească.

Brusc, sare lângă mine și mă ia în brațe, iar eu scot un țipăt, fiind mai mult surprinsă decât alarmată.

— Christian, lasă-mă jos! strig.

² În franceză, în original: „Domnișoară! Un Perrier pentru mine și o coca-cola light pentru soția mea, vă rog. Și ceva de mâncare... aduceți-mi meniul”. (N.t.)

— Doar în mare, iubito, râde el.

Câțiva turiști de pe plajă ne urmăresc cu acel dezinteres surprins care, acum îmi dau seama, e atât de tipic franțuzesc, în timp ce Christian mă duce răsând în mare.

Mă agăț de gâtul lui.

— N-ai să faci asta! spun cu sufletul la gură, încercând să-mi înăbuș chicotitul.

Zâmbește superior.

— Oh, Ana, iubita mea, n-ai învățat nimic în scurta perioadă de când ne cunoaștem?

Mă sărută, iar eu profit de ocazie și îmi înfig mâinile în părul lui, sărutându-l și invadându-i gura cu limba. Inspiră adânc și se dă în spate, cu ochi împăienjeniți, dar precauți.

— Îți cunosc jocul, șoptește, apoi se scufundă ușor în apa rece și limpede, luându-mă cu el în timp ce buzele i se lipesc încă o dată de ale mele.

Mă înfășor în jurul soțului meu și uit imediat de răceala Mediteranei.

— Am crezut că vrei să înoți, îi șoptesc eu pe buze.

— Ai reușit să mă distragi, îmi răspunde, mușcându-mi ușor buza de jos. Dar nu cred că vreau ca oamenii decenti din Monte Carlo să-mi vadă soția în chinurile pasiunii.

Îmi plimb dinții pe mandibula lui, simțindu-i pe limbă perii gădilicioși, fără să-mi pese nici cât negru sub unghie de oamenii decenti din Monte Carlo.

— Ana, geme el.

Își înfășoară coada mea în jurul încheieturii mâinii și trage ușor, dându-mi capul pe spate și expunându-mi gâtul, apoi îmi presară sărutări de la ureche până la claviculă.

— Să te duc mai departe în mare? șoptește el.

— Da, murmur eu.

Christian merge mai departe, uitându-se la mine cu ochi calzi, înduitori și, în același timp, amuzați.

— Doamnă Grey, ești nesățioasă și atât de nerușinată. Ce fel de monstru am creat?

— Un monstru potrivit pentru tine. Ai vrea să fii altfel?

— Te vreau oricum, știi bine. Dar nu acum. Nu în public, adaugă el, făcând semn cu capul spre plajă.

Cum?

Într-adevăr, câțiva oameni de pe plajă și-au abandonat indiferența, iar acum ne urmăresc cu interes. Dintr-odată, Christian mă ia de după mijloc și mă aruncă în aer, lăsându-mă să cad în apă și să mă scufund sub valuri, până la nisipul moale. Ies la suprafață tușind, scuișând și chicotind.

— Christian! îl dojenesc eu cu un aer încruntat.

Credeam că o să facem dragoste în mare... și o să bifăm încă o premieră. Christian își mușcă buza de jos, încercând să-și înăbușe amuzamentul. Îl stropesc, și mă stropește și el imediat.

— Avem toată noaptea la dispoziție, spune el, rânjind prosteste. Pe curând, iubito.

Se scufundă și iese la suprafață un metru mai încolo, iar apoi, înotând un crawl cursiv și grațios, se îndepărtează de țarm și de mine.

Of! Jucăușul și provocatorul Cincizeci de Umbre! Duc mâna streașină la ochi și îl urmăresc îndepărtându-se. Ce mult îi place să mă ațâțe... ce-aș putea face să-l aduc înapoi? În timp ce înot spre țarm, mă gândesc ce soluții am. Când ajung la șezlonguri, băuturile sunt deja acolo, și iau o gură de cola. Christian e o mică pată în larg.

Hm... Mă întind pe burtă, duc mâinile la spate, îmi desfac sutienul și îl arunc nonșalant pe șezlongul lui Christian. Așa... să vezi cât de nerușinată pot fi, domnule Grey. Să vedem ce o să faci. Închid ochii și las soarele să-mi încălzească pielea... să-mi încălzească oasele, și simt cum mă moleșesc sub razele sale, în timp ce gândurile îmi zboară la ziua nunții.

*

— Poți să săruți mireasa, spune reverendul Walsh.

Îi zâmbesc radios soțului meu.

— În sfârșit, ești a mea, șoptește el, apoi mă ia în brațe și mă sărută cast pe gură.

Sunt căsătorită. Sunt doamna Christian Grey. Sunt coplesită de bucurie.

— Arăți minunat, Ana, murmură el cu un zâmbet, iar în ochii săi licărește iubirea... și ceva mai întunecat, ceva sexy. Să nu lași pe nimeni să-ți dea jos rochia, ai înțeles?

Zâmbetul i se încinge cu o sută de grade, iar degetele lui îmi mângâie obrazul, aprinzându-mi sângele.

Dumnezeule mare... Cum reușește să facă asta, chiar și aici, cu toți oamenii aștia uitându-se la noi?

Încuviințez din cap. Doamne, sper că nu l-a auzit nimeni. Din fericire, reverendul Walsh a făcut discret un pas în spate. Mă uit la musafirii în haine de gală... Mama, Ray, Bob și familia Grey aplaudă cu toții — chiar și Kate, domnișoara de onoare, care arată superb în rochia ei roz pal, alături de cavalerul de onoare al lui Christian, fratele său Elliot. Cine ar fi crezut că până și Elliot se poate îmbrăca la patru ace? Cu toții au zâmbete radioase — cu excepția lui Grace, care plânge elegant într-o batistă fină, de culoare albă.

— Ești pregătită pentru petrecere, doamnă Grey? murmură Christian, afișând zâmbetul său sfios.

Simt că mă topesc. Arată divin în smochingul său simplu, de culoare neagră, cu vestă argintie și cravată. E atât de... *chipeș*.

— Mai pregătită ca oricând, răspund eu cu un zâmbet prostesc.

Mai târziu, petrecerea e în toi... Carrick și Grace au plecat în oraș. Au pus să se ridice iarăși cortul, care e decorat frumos în roz pal, argintiu și culoarea fildeșului, și are ridicate laturile dinspre golf. Am fost binecuvântați cu o vreme frumoasă, iar soarele după-amiezii târzii strălucește deasupra apei. La unul dintre capetele cortului a fost montat un ring de dans, iar la celălalt, un bufet foarte îmbelșugat.